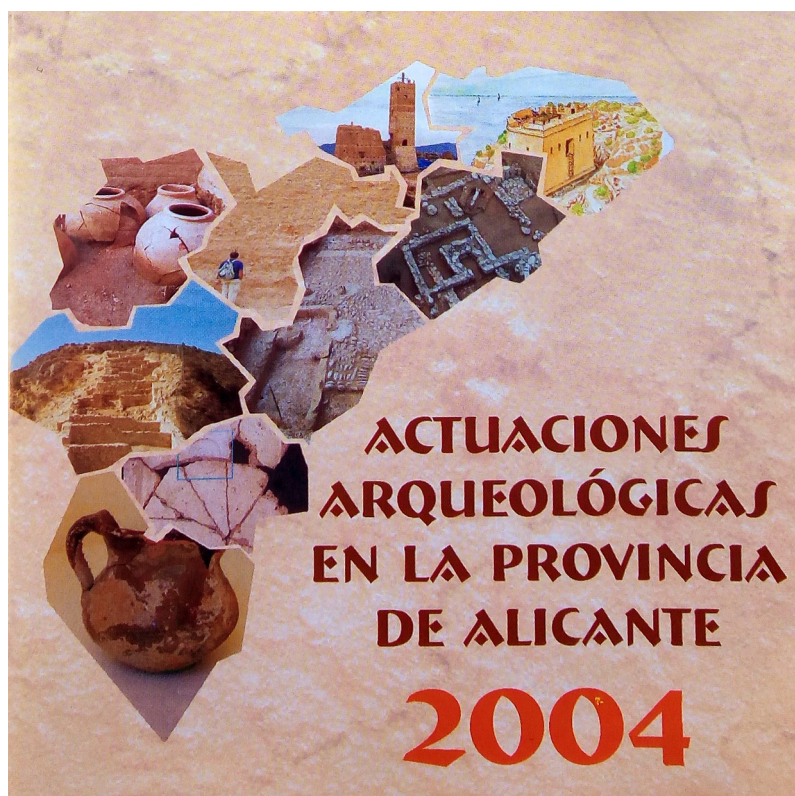

Avinguda Príncep d'Astúries, 21-23 (Xàbia)
Joaquim Bolufer Marqués

Publicación digital
Actuaciones arqueológicas en la provincia de Alicante. 2004

Editor
Fernando E. Tendero Fernández
Sección de Arqueología del Ilustre Colegio Oficial de Doctores y Licenciados
en Filosofía y Letras y en Ciencias de Alicante

Año de la edición: 2007

Depósito legal: A-980-2006

Nom de la intervenció:	Avinguda Príncep d'Astúries, 21-23
Municipi:	Xàbia / Jávea
Comarca:	La Marina Alta
Director:	Joaquim Bolufer Marqués
Equip tècnic:	Museu Arqueològic i Etnogràfic Municipal Soler Blasco
Autor del article:	Joaquim Bolufer Marqués
Promotor:	Museu Arqueològic i Etnogràfic Municipal Soler Blasco
Autorització:	2004/0677-A
Data de l'actuació:	26/01/2004 – 30/01/2004
Coordenades localització:	31SBC538974
Període cultural:	Modern
Material dipositat:	Museu Arqueològic i Etnogràfic Municipal Soler Blasco
Tipus d'intervenció:	Excavació de salvament

DESENVOLUPAMENT DE LA INTERVENCIÓ

Entre els dies 26 i 30 de gener de l'any 2004 es varen desenrotllar els treballs arqueològics de salvament que el Museu Arqueològic i Etnogràfic Municipal Soler Blasco ha realitzat al pati número 21-23 de l'avinguda Príncep d'Astúries de la vila de Xàbia.

L'inici d'aquests treballs, tot i que va ser comunicat al seu començament a la Direcció General de Patrimoni amb data de l'11 de novembre de 2003, no han pogut ser realitzats fins a la darrera setmana del proppassat mes de gener per problemes amb l'empresa que havia de fer-se'n càrrec dels treballs previs a la realització de l'excavació. Aquests treballs previs foren enllestits el dia 26 de gener, marcant-se després tres cales en aquella àrea del solar que reunia les condicions més adequades.

Les cales foren marcades en sentit longitudinal i mantenint una orientació general nord-sud. Totes tres, designades com A, B i C, presentaven una planta de forma quadrangular.

Cala A

Situada a l'extrem sud, tenia unes dimensions aproximades de 170 x 170 cm. Com a la resta del solar, també ací una capa de formigó armat, d'uns 10-15 cm de gruix, cobria el que podríem considerar com el nivell superficial, d'escassa potència, format per terres margoses rebolicades amb alguna runгла, còdols i fragments de pedra tosca.

La dita capa de formigó cobria i estava en contacte amb dos alineaments o basaments formats per blocs o carreus de pedra tosca que apareixen disposats longitudinalment, d'est a oest: la UE 4 (situat al nord) i la UE 3 (situat al sud). Entre aquests dos elements, que corren paral·lelament, es defineix un espai de terres soltes, molt fosques, amb materials diversos sempre però d'una cronologia recent (UE 2): fragments de carreus de pedra tosca, rejoles, rungles i deixalles diverses (terrisses tradicionals, pots de vidre, una cassoleta de llum de llautó, etc.). Formarien part d'aquest mateix conjunt diversos carreus de pedra tosca, de la UE 4.

La base de la cala, coberta per la UE 2, és la gleva natural, que presenta un afonament central (entre 14 i 30 cm més fondo que l'entorn i amb unes dimensions de 40 x 30 cm aproximadament).

Cala B

Situada a l'àrea central del solar, entre les cales A (al sud) i la C (al nord), presenta unes dimensions aproximades de 175 x 110 cm. Com a la resta del solar, també aquí una capa de formigó armat, d'uns 15 o 20 cm de gruix, cobria el que podríem considerar la superfície de la cala. Per sota d'aquesta capa de formigó i les terres alterades i rebolicades (que considerem com la capa superficial), es definien dos sectors de dimensions semblants: a l'oest la UE 10, formada per un conjunt de terres clares, margoses, que corresponien a la gleva de base, és a dir, el sòl geològic sobre el qual s'assenta la vila de Xàbia; i l'est, amb el conjunt UE 5 –reompliment de terres margoses, cendres i carbons–, la UE 7, que correspon al basament d'un muret de carreus de pedra tosca, de desenrotllament longitudinal nord-sud, format per un alineament de carreus que correspondria a la base d'un mur de l'antiga edificació que ocupava el solar. Aquests carreus, disposats a la llarga, s'assenten sobre la UE 6, que podem definir com la sabata o fonament del mur UE 7. Aquest element està format per carreus de tosca disposats en pla, que descansa sobre l'estrat geològic i natural de gleva.

Cala C

Aquesta cala es situava a l'extrem nord del solar, en una zona pròxima a l'antiga ronda per on passava la muralla d'època moderna. Presenta unes dimensions aproximades de 170 x 120 cm.

Per sota de la capa de formigó es defineix ara el conjunt UE 8, compost per terres margoses i argiles que hem d'interpretar com un reompliment antròpic d'època moderna, que no ha aportat materials arqueològics, i només alguns fragments de rejoles de fang massisses. A l'extrem de llevant d'aquest potent reompliment, el basament del mur de carreus de pedra tosca UE 7/UE 6 (localitzat a la cala B), defineix el costat de llevant de la cala. També ací –com ja havíem observat a la cala B–, la sabata o fonament del mur UE 7 està formada per carreus col·locats de pla –UE 6–.

VALORACIÓ

L'excavació d'aquest solar de la vila de Xàbia no ens ha aportat dades especialment rellevants. Hem documentat, si fa no fa, les restes de l'edifici que fins no fa molts anys ocupava aquest solar i hem pogut fixar el moment probable de la seua construcció (el mur mestre), bastit segurament durant la primera meitat del segle XVIII (mur UE 6/UE 7). Potser, aquest sector de la vila –que seguint les dades obtingudes per l'arqueologia urbana quedaria fora del nucli fundacional dels segles XIII-XIV– va ser ocupat en moments ja molt tardans (segle XVIII), tal volta per la seua situació just al costat interior del sector oest de la muralla.

Excavació a l'avinguda Príncep d'Astúries 21-23. Situació

Príncep d'Astúries 21-23. Cala A

Príncep d'Astúries 21-23. Cala C